אוהב ישראל — שלח

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. ואחז"ל במס' שבת פ' ארע"ק (שבת פט.) אריב"ל בשעה שעלה משרע"ה למרום מצאו להקב"ה שהיה יושב וקושר כתרים לאותיות. א"ל הקב"ה למשה אין שלום בעירך. א"ל משה כלום יש עבד שנותן שלום לרבו. א"ל היה לך לעזרני. מיד פתח משה ואמר. ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. עכ"ל הגמ'. ולהבין פי' מאמר חז"ל שאמרו קושר כתרים לאותיות מהו ענינו. וגם הלשון היה לך לעזרני. וכי ח"ו לעזרה הוא צריך. ועוד שאר דקדוקים כמובן מעצמו למביני מדע.

וי"ל ע"פ ששמעתי בשם הרב הק' כו' מו' דוב בער ז"ל מ"מ ממזיריטש שאמר על מאמ' חז"ל עושה שלום במרומיו. מיכאל המלאך הק' הוא שר של מים. וגבריאל המלאך הק' הוא שר של אש. ואע"פ שהמים מכבין את האש. עכ"ז השלום ביניהם וכ"א על מקומו ומדריגתו יבוא בשלום. וגם כי ישנם מלאכים קדושים שהם חציים של אש וחציים של מים ואעפ"כ יש להם קיום ושלום ואמר הרב הנ"ל טעם והסברת שכל בענין זה והוא להיות כי כל נאצ"ל ונבר"א ונוצ"ר ונעש"ה. כשמבין ומביט ומקשיב. בסוד אצילתו ובריאתו ורואה שאינו יכול להשיג אמיתות המצאו ית' ויח'. אשר לית אתר פנוי מיניה. והוא ממלא כל עלמין ומופרש ומובדל מכל עלמין. וא"ס וא"ת לגדלות רוממותו ית' ויח'. והוא ב"ה בראני לכבודו ית'. לסיבת הרצון הקדום הפשוט. האחדות האמיתי. ואז ממילא נתמלא פחד ורעדה ויראה מפחד ה' ומהדר גאונו. והנאצל והנברא ההוא כאפס ואין נחשב אז בעיניו. ולאשר הוא בעיניו באמת כאי"ן לזאת השלום ביניהם כי איך יוכל לעשות איזה דבר לחבירו. אשר הוא אפס ואין בעיני עצמו. ובפרט כי גם חבירו נאצל ונברא ברצונו ית'. לסיבת מדריגתו הצריך אליו. כלל הדברים כי בחי' ומדת אין. הוא הגורם להיות שלום בפמליא של מעלה. ודפח"ח:

וע"פ דברי קדשו נשים לבב ושכל לבאר מאמר ריב"ל. כי הנה נודע מספה"ק אשר כל אות ואות מכ"ב אתוון דאורייתא. לכ"א יש לו בחי' מעלה ומדריגה כפי הצורך אליו להנהגתו שהטביע בו יוצר הכל. וכאו"א אינו דומה לחבירו. בסיבת מעלתו ומדריגתו. ויש כמה אותיות שהם בחי' הפכיים ומתנגדים זה לזה. ובפרט אלו האותיות שעטנ"ז ג"ץ שהם אותיות. שט"ן. ע"ז. ובחי' ג"ץ שיצא מתחת הפטיש שהכל רומז לעוצם מדריגת גבורה שבהם ולזה ציוה לנו הבורא בהוב"ש לעשות תגי"ן לאותיות וסוד התגי"ן הוא בסוד שביל דקיק דנחית מרישא דלא ידיע ודלא אתידע. ומופיע על האותיות ההם שפע דאי"ן שפע דע"ק. בסוד כתרא עילאה קדישא. ועי"ז נעשה השלום ביניהם וכנ"ל. כי בחי' אי"ן הוא הגורם היות שלום ביניהם בפמליא של מעלה ונעשה שלום בין האותיות. הגם שהם הפכיים ומתנגדים זה לזה בטבעם אשר הטביע בהם יוצר בראשית. יש אות מא"ב אשר הוא בחי' חסד. ויש אות שהוא בבחי' גבורה. ויש אות שהוא בבחי' רחמים. אמנם

לאשר נשפע עליהם מהבורא בהוב"ש שפע דאי"ן נעשה שלום ביניהם. והגם שישנו בתיבה א' כמה אותיות והם הפכיים זה לזה בטבעם. עכ"ז בצירופם יחד עושים כולם כאחד פעולת התיבה ההוא. כפי הצורך בעת ההיא לרצון הבורא בהוב"ש הנכבד והנורא. והכל ע"י השפע דאי"ן הנשפע עליהם מלמעלה ממקור ושורש מחצבתם של האותיות. והמקור ההוא נק' בבחי' אֵם של האותיות. ועל ידה נשפע עליהם שפע דאי"ן וכנ"ל:

ועפ"ז יבואר הפסוק צה"ר תעשה לתיבה. היינו שתעשה בהירות זך ומצוחצח להתיבה. והיינו ע"י ואל אמה תכלנה מלמעלה. תכלנ"ה מלשון כלתה נפשי לשון חמדה ותשוקה. והיינו ע"י שהאותיות נכספים ומשתוקקים לשורשם ולמחצב מקורם שהוא בסוד אֵם שלהם אז נשפע עליהם מלמעלה שפע דאי"ן. ונעשה שלום ואחדות ביניהם. וכ"ז נעשה על ידי אתערותא דלתתא ע"ד תנו עוז לאלהים וארז"ל כביכול ישראל מוסיפין כח בפמליא של מעלה. כי כל העולמות לא נבראו אלא בשביל התורה. כמאחז"ל בראשית בשביל התורה שנק' ראשית נברא העולם וכל העולמות לא נבראו אלא בשביל שבנ"י עם ה' חבל נחלתו יקבלו עליהם עול מלכותו ית'. באמת ובאהבה וביראה. וע"י אתערותם בעבדות ה' ב"ה וב"ש נעשה קיום והעמדה והערכ' לכל העולמות העליונים הק'. ולכל האותיות הק' ונשפע עליהם להכנ"י לעילא ותתא כל ברכאין וכל חדו וכל נהורין עילאין קדישין. לכאו"א כפי הצטרכותו ובזה עושים תענוג ושעשועים להבורא ב"ה וב"ש שיכול כביכול להשפיע עליהם חסדו הגדול והטוב ברצונו ית' באין מונע ח"ו. ועי"ז כביכול מוסיפין כח בפמליא של מעלה. וזהו תנו עוז לאלהים כנ"ל ומעתה יבואר ע"נ מאחז"ל בגמ' הנ"ל. בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שהיה קושר כתרים להאותיות. היינו כנ"ל שהשפיע עליהם שפעו הזך בהיר ומצוחצח מבחי' אי"ן. שהוא בסוד כתרא עילאה קדישא. א"ל הקב"ה למשה אין שלום בעירך רצה לומר באתערותא שלך כי העיקר הוא ע"י האתערותא דלתתא בזה נעשה שלום בין האותיות ובין כל העולמות וכנ"ל. כי בשביל ישראל נבראו כולם. א"ל משה כלום יש עבד שנותן שלום לרבו. והלא אתה בראתם ואתה יצרתם לך נאה לעשות שלום ביניהם ולהשפיע עליהם שפעך הזך. א"ל הקב"ה היה לך לעזרני. כי עכ"ז צריך לאתערותא דלתתא כי זהו עיקר רצון הבריאה. שברא הבורא ב"ה וב"ש כל העולמות וכמבואר בהפסוק תנו עוז לאלהים. אז מיד פתח ואמר ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. כי נודע מספה"ק אשר חכמה הוא כ"ח מ"ה ושם מ"ה הק' הוא כח אדנ"י. והיינו שנתעורר משרע"ה רשכה"נ לבקש אל ה'. על בחינתו שהוא בחי' מ"ה. וכמ"ש ונחנו מ"ה. וכנודע מספה"ק ביקש שיגדל ויתרומם למעלה למעלה ברום המעלות. וזהו ועתה יגדל נא כח אדנ"י היינו השם מ"ה הק'. לעילא לעילא כאשר דברת לאמר. לאמ"ר הוא לשון התרוממות. וכיה"ר אמן. והבן כ"ז היטב.